

Imago Images/ Scanpix

Potteri-näitlejatri beebil on Covid

Harry Potteri saagas Lavender Browni kehasanud **Jessie Cave** (pildil) avaldas sotsiaalmeedias, et tema kolmekuisel pojalt on diagnoositud Covid.

33aastase näitlejanna kolmas laps Abraham tuli ilmale oktoobris, kuid pidi oma esimesed päevad vastündinute osakonnas veetma ning pääses koju alles novembris. Nüüd on Jessie pisipojaga jälle haiglas – beebil tuvastati Covidi uus tüvi. Näitlejanna kinnitab, et lapsel läheb siiski hästi. Daily Maili teatel pole veel selge, kas Jessie ülejäänud pereliikmed on terved. Tema esikpoeg Donnie on viiene ja tütar Margot kolmene.

Novembris teatasid Londoni kuningliku kolledži teadlased, et vastündinutel on väga väike tõenäosus tõsiselt Covidisse haigestuda. **OHTULEHT.EE**

YouTube'i kuvatõmmis

„Amfibinimese“ täht suri koroonasse

80 aasta vanuses on surnud vene näitleja **Vladimir Korenev** (pildil), kes kehas omaaegses meenulilmis „Amfibinimese“ peaosas.

Koronev elas poisipõlves Tallinnas ja ta näitlemishuvi tärkas just siin. 1940. aastal Sevastopolis sündinud Korenev õppis GITSI viimasel kursusel, kui sai „Amfibinimese“ nimirolli, mis ta üle kogu Nõukogude Liidu tuntuks tegi. 1961 sai temast Stanislavski-nimelise Moskva draamateatri näitleja. Korenev mängis ka filmides „Don Quijote lapsed“, „Palju käre ei millesti“ jt ning telesarjas „Arbati lapsed“. **OHTULEHT.EE**

Suri tunnustatud pianist Eevi Ross

30. detsembril suri 86aastasena tunnustatud kontsertpianist ja pedagoog Eevi Ross.

Eevi Ross töötas Estonia teatri kontsertmeistrina, esines Eesti riiklikus filharmonias solisti ja ansamblipartnerina ning andis soolokontserte.

Tema peamine ansamblipartner oli abikaasa – Aleksander Rjabov, kellega koos asutati 1976. aastal klassikalise muusika ja džässifusiooni viljelev ansambel Synthesis.

Ross oli armastatud pedagoog. Aastatel 1950–2000 töötas ta Georg Otsa nimelises Tallinna muusikakoolis klaverisaatja, erialaõpetaja ning kammeransambli õppejõuna. Tema kava „Soovi-kontsert. Armastatud klaverimuusika“ oli muusikakoolides väga populaarne. **OHTULEHT.EE**

KATRIN HELEND-AAVIKU
katrin.helend-aaviku@ohtuleht.ee

Jaanuaris esietendub Noorsooteatris lavakunstikooli 30. lennu tudengite bakalaureuselavastus „Kõige all ja kohal on...“. Neli noort lavastajat toovad koostöös dramaturgia- ja näitlejatudengitega lavale igaüks ühe muinasjutu põhjal sündinud loo. Lavastus veeretab peos küsimust: kuidas armastada, kui me armastame nii erinevalt? Kuidas vastavad sellele küsimusele peagi teatriellu astuvad lavastajad ise?

„Tundub, et teemad, millega tegeleme, puudutavad kogu truppi ja on omal moel kõigile olulised. Ka rasketel hetkedel tundub, et vähemalt suund on olemas. Usun, et see on väga oluline,“ räägib üks lavastajatest Margaret Sarv, kuidas koroonapiirangute kiuste õnnestus lavastusega ka distantsilt tegelda. Erik Richard Salumäe lisab, et õnneks on proovid kulgenud sujuvalt ja suuremaid raskusi pole ette tulnud.

Marta Aliide Jakovski märgib, et proovidega alustati juba kevadel, seega on valmisolek mängimiseks olemas. „Praegu on ainuke tõrge see, et ei saa esietenduda lubatud kuupäeval. Nüüd ootame, et tekiks võimalus loodud publikuga jagada,“ loodab ta.

Kalju-Karl Kivi on tänulik iga koolis või proovis veedetud hetke eest. „Raskeks teeb hetke see, kui ligi hiilib abituse tunne. Tahaks kuidagi aidata või olla ühiskondlikult kasulik. Aga ehk suunates energia oma loomingusse ja hiljem, kui sellest saab osa publik, on ka meie panus kuidagimoodi tajutatav? Tahaks loota. Teater võiks vaatajale kinkida lootust.“

Kuidas sündisid teie lühilood, mida praegu Noorsooteatris lavastate?

Erik Richard Salumäe: Leidisin muinasjutu „Naljakas aastapäev ehk Vaikimise mäng“ raamatust „Tuneesia muinasjutte“, mis ilmus sarjas „Saja rahva lood“. Mind intrigeeris selles muinasjutus olukord, kus mehe ja naise majja siseneb kerjus, kellel lastakse teha, mis ta tahab, kuna abielupaar on tüli käigus jõudnud „vaikimise mänguni“, mis ei luba kummalgi reageerida. Selle situatsiooni nüüdisaegne problemaatika – tüülis olevad osapooled, kes lahendus- te asemel oma tõe ja õigust taga nõuavad ja loovad tingimused kaose sünniks – tegi mulle haiget. Loodan, et suudan seda teemat veidi valgustada, kuna miski ei kummita mind rohkem kui olukorrad, kus tunnen, et olen oma käitumisega loonud pinnast kaosele ja kurjusele.

NOORED LAVASTAJAD:

Lavakunstikooli 30. lennu lavastajad (vasakult) Margaret Sarv, Marta Aliide Jakovski, Erik Richard Salumäe ja Kalju-Karl Kivi astuvad teatriellu huvi ja uudishimuga, pagasina kaasas mõned hinge läinud tekstid ning kompass ja kaart, millega nendele tekstidele kodu otsida.

NOORED LAVASTAJAD: teater võiks vaatajale kinkida lo

Margaret Sarv: Huvitavaid muinasjutte on palju. Valisin lõpuks juba lapsepõlvest tuttava – „Koit ja Hämarik“. Ühtpidi on see lugu lähedane ja teisalt on palju avastamis- ja mõtestamisruumi. Peamine teema on ikka armastus – mis annab armastusele jõu? Mis teeb armastuse kestvaks või lausa igavikuliseks? Ma usun, et armastuse teema on meile kõigile oluline. Mida või keda armastada? Kuidas armastada?

Marta Aliide Jakovski: Eelmisel talvel saime kursuse juhendajalt Lembit Petersonilt semestri ülesandeks leida end kõnetri muinasjutt, dramatiseerida see ja seada lavale. Peamine otsinguperiood jäi aega, kui õp-

pisime vahetusõpilastena Londonis. Seega koosnes meie kohvrisisu peamiselt muinasjuttudest. Eriline side tekkis mansi muinasjutuga „Väike Mos-naine ja kakk“. Kuna lugu ise on üsna napp, fantaseerisime dramaturgi, muusikalise kujundaja ja näitlejatega algmaterjali pinnalt edasi. Tõuke selleks andis mansilaste käekäigu põhjalikum uurimine. Identiteedi küsimus on mulle oluline. Trupis puudutas meid tõsiasi, et vähemused ei leia tihti ühiskonnas oma kohta. Ei tohiks unustada, et vähemus on osa enamuse südametuksest.

Kalju-Karl Kivi: Otsingu faasis lugesin palju erinevaid muinasjutte igast maailmaotsast. Mind hakkasid huvitama aga ju-

ba tuntud muinasjuttude alged või alternatiivsemad versioonid. Sellal hakkas ka „Alice Imedemaal“ minuga kaasas käima. Algusest peale oli mul enam-vähem selge, mida tahaksin selle loo kaudu jutustada. Koostöös dramaturgiaüliõpilase Roos-Lisette Parmasega proovisime seda ka sõnadesse panna. Sõnumit ei tahaks siinkohal välja tuua. Ehk näeb või kogeb vaataja seal juba midagi hoopis uut ja ootamatut, mida mina ei oskaks näha. Usun, et looming on tihti kunstnikust endast targa. Ehk ka seekord?

Kuidas vastaksite mitte kui lavastaja, vaid kui lihtsalt inimene küsimusele, mis ju-

hatab sisse teie lavastused: kuidas armastada, kui me armastame nii erinevalt?

Marta Aliide Jakovski: Julgelt. Armastades võtame alati riski, sest on hirm, et võime saada haiget. Kuid ma usun, et laiem plaanis on võitja see, kes võtab selle riski.

Kalju-Karl Kivi: Hoolivalt. Armastuse eest peab hoolitsema.

Erik Richard Salumäe: Tuleb teisi kuulata, selleks, et mõista. Ja tegutseda, panna oma teod armastuse teenistusse isegi siis, kui tunne pole alati nii-öelda see õige. Mitte olla oma emotsioonide ori. Ja tajuda, et mina ei ole inimvõimekuse piiri ega maailma algus ja lõpp. Huumor peab alles jääma.

Robin Roots

PRIIT LOOG: vahel varastan pere liiga palju asjadega, mis kodust va

„Võiks arvata küll, et nüüd olakse rohkem koos, aga ma vist selles mõttes musterisakandidaat ei ole. Olen ikkagi väga tihti kuskil lennus oma-dega ja kodus liiga palju võib-olla pole,“ tõdeb näitleja Priit Loog (enim tuntud Andresena filmis „Tõde ja õigus“) „Vikerhommikus“ ja lisab, et satub igasugustest põnevatest hobi-

dest ja tegevustest kergesti sõltuvusse.

„Oma parema äranägemise järgi proovin neid asju hoida kogu aeg balansis – pereelu ja kõiki muid tegemisi –, aga ilmselt, kui küsida minu kalli elukaaslase käest, ütleks tema kindlasti, et Priitu näeb kodus kui kuuvarjutust. Ma ise arvan, et olen päris tubli, aga ilmselt

vahel varastan pere arvelt aega ja tegelen nende asjadega, mis kodust väljapoole jäävad, liiga palju,“ sõnab näitleja.

Üks Priidu hobidest on fotograafia. Elkõige meeldib talle pildistada vaatepilte, milles on olemas see miski, mida on keeruline sõnadesse panna. Eelmisel aastal sai ta pildistamisega rohkem tegelda kui tänavu: